

Я переміг. Я все ще — цар Епіру,
Хоч — на поразку — вся ця перемога.
Не я — вони тут — альфа і омега.
Й мене вже ловить, мов раба, суперник.

Як доля зрадила, — мала опора
На меч. Не берег, а туману смуга.
Залізо скрізь й над ним — липкі комахи,
І сморід, і дозорці нечупарні.

Від царства — заячий лишився хвостик,
Й щораз зловісніші надходять вісті.
Зі мною — далі ладних — тільки жменя,

І зайві заклинання й ворожіння.
Я ще існую, та коротша мить.
Смерть я приймаю. Рабства не прийму.